

Forretningstrang, og det er et Forhold, som har været tilvant i en Række af Aar, at de Folk, der havde disse Telefoner til 150 Kr., benyttede dem saaledes, som deres Forretning medførte det. Men jeg skal ikke lægge nogen Vægt derpaa, thi paa dette Punkt erkender jeg, at der kan siges meget baade for og imod.

Jeg kommer saa til, hvorledes de nuværende Takster i Provinserne ere. Der er først de saakaldte Bytelefoner. De koste nu 35 Kr., men efter Maksimaltaksten skulle de enten betales med 48 Kr. fast eller med 20 Kr. aarlig plus 3 Øre pr. Samtale inden for en Rayon af 15 Kilometer. Til 3 Øre pr. Samtale kan en Abonnent for de 15 Kr., han sparer, faa 500 Samtaler om Aaret, han kan tale med sine Bymænd $1\frac{1}{2}$ Gang daglig, men alt, hvad der gaar derudover, bliver Ekstratillæg, det bliver en Forhøjelse ud over den nuværende Takst. Distriktstelefonerne nedsættes fra nu at koste 65 Kr. til at koste enten 48 Kr. fast eller 20 Kr. fast og 3 Øre for hver Samtale, saa det ser jo ud som en Nedsættelse, men i Virkeligheden er det det ikke, i Virkeligheden er det i mange Tilfælde en Forhøjelse. Her kommer igen det samme som ved Københavntaksterne, at ved første Øjekast siger man: Aha! Nu faa vi vore Telefoner billigere! Men naar man saa fordyber sig i Maksimaltaksternes Mysterier, opdager man til sin Forskrækkelse, at den bliver dyrere, i mange Tilfælde meget dyrere, thi Sagen er, at samtidig med, at Prisen for Distriktstelefoner nedsættes til 48 Kr. fast eller 20 Kr. fast og 3 Øre for hver Samtale, bliver Distriktet indskrænket, og i mange Tilfælde indskrænket meget stærkt. Distriktet bliver ikke det Distrikt, der nu er henlagt under Distriktstelefonen, men det bliver en Rayon med en Radius af 15 Kilometer eller ca. 2 Mil. Jeg tror, at dette Forhold kommer saa tydelig frem i en Artikel, der fandtes i „Berlingske Tidende“ for 4de Marts, som er skreven af Borgmester Neumann i Hillerød, og hvoraf jeg med den højttærede Formands forventede Tilladelse skal oplæse et lille Stykke. Det hedder: Efter den nu fastsatte Takst skal man betale for en Telefonforbindelse som under a. og b. anført 48 Kr. aarlig, men da Distriktet samtidig er indskrænket til et Bælte af ca. 2 Mil, bevirker dette for alle Byer i Nordsjælland, at Distriktet ikke kommer til at indeholde en eneste anden By, saa at medens man hidtil for 65 Kr. kunde tale, saa ofte man vilde, i Hillerød med Abonnenter i Frederikssund, Frederiksværk og

Helsingør, skal man nu for hver Samtale her betale 20 Øre, saa at medens Betalingen 35 Kr. er forhøjet til 48 Kr., betyder Formindskelsen fra 65 Kr. kun lidet, da det besparede Beløb kun kan give Ret til i alt 85 Samtaler om Aaret“. Ogsaa Taksterne for de saakaldte Sjællands-Abbonenter ere blevne meget væsentlig forhøjede. Tidligere var det jo saaledes, at der betaltes et fast Beløb for Telefonerne og de første 300 Samtaler, et større Beløb for de næste 300 og et større Beløb for op til Tusinde og eventuelt op til flere Tusinde. Men er Forholdet det, saaledes som Borgmester Neumann oplyser: „Værst stiller Forholdet sig imidlertid med Hensyn til Forbindelsen uden for Distriktet, altsaa København og det øvrige Sjælland. Her er den mindste Takst pr. Samtale 20 Øre, og selv om man gaar ud fra denne, vil det vise sig, at der indtræder en betydelig Fordyrelse i Sammenligning med Forholdet nu; dette ses let ved at lægge Mærke til, at man fremtidig for Telefonforbindelse i Distriktet og 300 Samtaler med København kommer til at betale 48 Kr. + 60 Kr., altsaa 108 Kr. (nu 100 Kr.), 600 Samtaler 48 Kr. + 120 Kr., altsaa 168 Kr. (nu 125 Kr.), og 1000 Samtaler 48 Kr. + 200 Kr., altsaa 248 Kr. (nu 150 Kr.), og hertil kommer, at man saa desuden skal betale 20 Øre for hver Samtale med Abonnenter i Amtets øvrige Byer“. Saa kan der endelig føjes til, hvad Borgmester Neumann ikke har gjort, at de, der ville have 1000 Ekstrasamtaler, som de nu kunne faa for 85 Kr., ville fremtidig for disse komme til at betale — henholdsvis for Længden — 200, 250 eller 300 Kr. for de længste Samtaler, altsaa en Forhøjelse til næsten det firedobbelte.

Jeg kommer saa til København og Omegn. Der er der ifølge de i „Berlingske“ bekendtgjorte Telefontakster et ganske mærkeligt Punkt. Jeg kalder det et Lyspunkt, men det er rigtignok, naar man ser det i Forbindelse med alt det øvrige, temmelig meningsløst. Abonnenterne i København og Omegn falde jo ind under Takstklassen Ab. Takstklassen Ab er for Abonnenter, der have Tilslutning til en Centralstation uden for København eller Frederiksberg, de skulle betale 48 Kr. aarlig. Det hedder sig der, at „Abbonenter, henhørende til Takstklassen Ab, have Ret til gratis Samtaler med alle andre Abonnenter, der have Tilslutning til samme Centralstation eller en anden Centralstation, som ligger inden for en Afstand af indtil